

PROTECȚIA MEDIULUI, BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE

Prep.drd. Ana-Maria TEODORESCU (ION)¹

Abstract

This article discusses the evolution of the human-nature relationship and the importance of environmental protection. The initial stage of symbiosis that characterizes human-nature relationship has degenerated in conflict relationships. The environmental-social crisis that has been installed is represented by the destruction of good living conditions, damage health and future development opportunities. According to the Brundtland Report, the present generation duty is to ensure to offspring at least the same development opportunities. A nation is growing if it possesses economic, human, environmental and social capital. The relationship between economic development and environmental protection is one term highlighted through the eco-development concept.

Keyword: eco-dezvoltare, dezvoltare durabilă, protecția mediului, calitatea vieții

Clasification: O10, O44, I15

Introducere

Problemele legate de mediu au supus atenția asupra abordării unei dezvoltări economice în armonie cu natura. În cadrul Conferinței ONU de la Stockholm din 1972 a fost emis termenul eco-dezvoltare care unea principiile dezvoltării economice necesare prezentului cu obiectivele protecției mediului. Acest termen a căpătat noi valențe odată cu apariția termenului dezvoltare durabilă enunțat în cadrul Raportului Brundtland din 1987. Se dorea abordarea unei dezvoltări într-o manieră în care să se lase generației viitoare capacitatea de dezvoltare la un nivel cel puțin egal cu al generației prezente. Îmbinarea creșterii economice, cu echitatea socială și protecția mediului înconjurător pentru prezent, dar și viitor este baza noii forme a dezvoltării economice durabile.

1. PRESIUNILE LA CARE MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ESTE SUPUS

Începutul anilor '60, când primele semne care aratau interesul față de mediu au apărut, a reprezentat momentul în care s-a conștientizat că dezvoltarea economică accelerată a condus la o criză mediu-social. Din necesitatea stabilirii relației stânse dintre dezvoltare și mediu apare termenul ecodezvoltare în cadrul primei conferințe mondiale privind mediul de la Stockholm în 1972. Conferința intitulată „Despre mediul înconjurător” a reprezentat crearea politicii comunitare de mediu, a dat startul celor șase programe comunitare de mediu, iar termenul ecodezvoltare își găsește loc în definiția dezvoltării. Conceptul dezvoltare durabilă pornește de la regândirea raportului dintre om și natură. Atunci când acționăm trebuie să avem viziune pe termen scurt și lung asupra urmărilor ce vor influența viața pe Pământ.

Dacă premisele dezvoltării durabile au constat în preocupările legate de mediul înconjurător, o dată cu raportul Brundtland conceptul capătă și dimensiunea economică și socială, prin care omul beneficiază în același timp de creștere economică, echilibru ecologic și condiții bune sociale.

Relația om-natură a pornit de la stadiul de simbioză și odată cu evoluția omului și dorințele tot mai mari de dezvoltare au degenerat în relație de conflict. Evoluția relației este configurată sub forma a trei etape (Rojanschi V., Bran F., 1987, pp. 61-68):

---

¹ Prep. Drd., Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești, amy_80ro@yahoo.com

- relație de simbioză: inițial, omul utiliza resursele naturale în interes propriu, fără a interveni prin crearea unui mediu favorabil dezvoltării sale. Natura impunea regulile. Concepția fiziocrată clasifică agricultura ca fiind singura sursă de venit, drept urmare capitalul natural era prezervat și întreținut. Economia era supusă legilor naturii;

- relație de neutralitate caracterizată de ideile Școlii clasice și neoclasică potrivit cărora creșterea economică depindea de limitele naturale. O dată cu crearea utilitarismului, economia devine o știință pură cu scopul de formare a prețurilor.

- relație conflictuală coincide cu etapa în care economia înseamnă producție și consum, iar rezultatul acestora – deșeurile - care nu au valoare economică sunt ignorate. Prin această ignoranță, putem spune că mediul începe să fie dat uitării, efectele nocive ale deșeurilor începeau să apară.

Contradicția om-natură rezidă din munca constructivă și distructivă depusă de om pentru satisfacerea nevoilor de dezvoltare. Trebuie să ne supunem capacității mediului de refacere. Dacă intervenim într-un ritm mai alert decât el se poate regenera, degradarea survenită se va răsfrânge asupra calității vieții.

Astăzi, viața noastră este o verigă în lanțul format de nenumăratele ființe care s-au succedat de 4 miliarde ani pe Pământ. Fiecare specie are rolul său. Motorul vieții este înlănțuirea. Apa și aerul sunt inseparabile, formează viața. Pământul se bazează pe echilibru. Copacii sunt singurul element natural în mișcare către cer. Solul este uzina biodiversității. Pământul este un miracol, viața rămâne un mister.

Natura a fost afectată odată cu apariția omului care, mânat de spiritul de supraviețuire, a început să modeleze mediul după nevoile sale. Dacă plantele și animalele își caută adăpost în zonele favorabile lor, omul transformă mediul conform necesităților sale. Beneficiem de o moștenire fabuloasă pe care am schimbat-o în 200.000 de ani. Relația dintre om și mediu este una de interconținere, omul poate distruge echilibrul ecologic, iar mediul răspunde prin oferirea altor condiții de viață și dezvoltare decât cele benefice.

Prima etapă a revoluției industriale (1800-1900) s-a caracterizat prin efecte ne semnificative asupra mediului în comparație cu rezultatele pozitive ale condițiilor de viață. A doua fază (1900-1950) vine cu probleme ale mediului înconjurător, poluare asupra aerului, apei, iar în a doua jumătate a secolului XX (1950-prezent), problemele de mediu cauzate de domeniile de activitate care au dus și încă duc la dezvoltarea economică - transporturile, agricultura, industria - au devenit globale. Pentru perioada 1850-1950 au existat trei direcții de abordare a relației om-natură (Suport curs Managementul proiectelor. Dezvoltarea durabilă, p. 91 accesat la [http://www.apubb.ro/wp-content/uploads/2011/03/Managementu_-_proiectelor_Dezvoltare_durabila.pdf])

- orientarea spre prezervarea resurselor naturale, natura este privită ca un antidot la societatea industrializată;

- conservarea resurselor naturale. Marsh G. evidențiază în lucrarea sa din 1864 impactul defrișărilor asupra mediului în Franța. Este înaintată ideea că natura susține viața și activitatea umană;

- mix de elemente prezentate mai sus. Aldo Leopold, la jumătatea secolului XX, spunea că oamenii sunt responsabili morali în protejarea resurselor naturale care au valoare intrinsecă.

Dezvoltarea economică în era industrială poate fi privită sub două aspecte în relația cu societatea: cel pozitiv de creștere a nivelului de trai, și cel negativ de poluare a mediului natural cu impact nedorit asupra sănătății umane.

Activitățile economice antrenează diferite tipuri de presiuni asupra mediului: cererea de materii prime, generare poluanți și deșeuri, ocuparea spațiilor naturale de șosele, depozite. Aceste presiuni sunt într-o anumită măsură atenuate prin sisteme și mecanisme de absorbție (asimilarea deșeurilor, absorbția poluării), dar și prin proceduri de regenerare a mediului.

